

Visuotinis Merginų organizacijos susirinkimas
šeštadienis, 2008 m. kovo 29 d.

Visada, visame ir visur

Eleinė S. Dalton

Pirmoji patarėja visuotinėje Merginų organizacijos prezidentūroje

*Kai esate liudininkės, laikotės įsakymų ir veržiatės pirmyn „būdamas nepajudinamos dėl Kristaus“,
jūs niekada nebūsite vienos.*

Ypatinga garbė stovėti prieš jus ir liudyti apie Gelbėtoją ir Jo neprilygstamą gyvenimą. Jis atėjo į žemę parodyti mums, kaip gyventi pagal Jo planą, kuris buvo sukurtas danguje, – jei pagal jį gyvensime, būsimė laimingi. Jo pavyzdys parodė mums kelią, kuriuo galime sugrįžti namo pas mūsų Dangiškąjį Tėvą. Nėra kito, kada nors gyvenusio ir buvusio tokio „tvirtos ir nepajudinamo“ (Mozijo 5:15). Jis niekuomet nesusvyravo. Jis buvo sutelkęs visas pastangas, kad įvykdytų Tėvo valią, ir liko ištikimas savo dieviškajai misijai. Iš tiesų, apie Jį galima pasakyti, kad Jis buvo teisus visada, visame ir visur (žr. Mozijo 18:9).

Jūs esate dalis šio nuostabaus plano, kuris buvo sudarytas ikimirtiniuose pasauliuose. Jūsų atėjimas į žemę buvo laukiamas nuo to laiko, kai planas buvo priimtas. Jūsų padėtis laike ir vietoje neaitiktinė. Jūsų „nepaprastas tikėjimas ir geri darbai“ (Almos 13:3) tuomet, ikimirtiniuose pasauliuose, padėjo pamatus to, ką jūs galite įvykdyti dabar, jei būsite ištikimos ir paklusnios. Jūs esate brangiausios Dievo dukros ir turite atlikti didį darbą. Kad įvykdytumėte savo dieviškąją misiją ir gyventumėte pagal laimės planą, jūs taip pat turite būti tvirtos ir nepajudinamos „visada ir visame, ir visur“ (Mozijo 18:9).

Prieš keletą metų gavau nuotrauką, kurioje buvo trys pašiūrės, dvi iš kurių rėmėsi į trečiąją, mažiausiąją. Šalia buvo užrašas: „Turi būti stiprus, kai esi paskiausias, galintis pasipriešinti ir išstovėti.“ Jūs taip pat turite būti stiprios. Kai esate ištikimos ir teisingos, kiti tikėsis jūsų paramos ir stiprybės. Helamanas aprašo, kaip tai įmanoma: „Ir dabar ... atminkite, atminkite, kad būtent ant mūsų Išpirkėjo, kuris yra Kristus, Dievo Sūnus, uolos jūs turite statyti savo pamatą; ... kuri yra patikimas pamatas; ir jeigu žmonės stato ant šito pamato, jie negali griūti.“ (Helamano 5:12.)

Jūsų tikėjimo pagrindas turi būti tvirtai nukreiptas į Jėzų Kristų. Turėti tokį tikėjimą reiškia, kad jūs pasikliaujate Juo, pasitikite Juo ir, nors nesuprantate visų dalykų, jūs žinote, kad Jis supranta. Taip pat žinote, kad esate Dievo dukra, kad Jis žino jūsų vardą, kad Jis girdi jūsų maldas ir kad Jis padės jums įvykdyti jūsų žemiškąją misiją.

Jaunuolis, kurį gerai pažįstu, buvo išrinktas didelio universiteto studentų prezidentu. Universitetas pasiuntė jį į vadovų seminarą Čikagoje, Ilinojuje, kur mokytis bei lavinti save susirinko studentų vadovai iš visų Jungtinių Valstijų. Pradžioje universiteto miestelyje jie dalyvavo lauko žaidime, kad susipažintų vienas su kitu. Studentams buvo pristatytos dabartinės, susirūpinimą keliančios problemos, su kuriomis susiduria šiandieninis jaunimas, ir jų buvo paprašyta pareikšti savo nuomonę. Atsakydami į pateiktą klausimą, jie turėjo nubėgti prie vieno iš medžių pievelėje, ant

kurių buvo užrašai „visiškai sutinku“, „iš dalies sutinku“, „griežtai nesutinku“ ir „švelniai nesutinku“. Šios veiklos pabaigoje vadovas paklausė: „Kaip jūs vertinate priešvedybinį lytinį gyvenimą?“ Šis jaunuolis nedvejodamas nubėgo prie medžio su užrašu „griežtai nesutinku“. Jo nuostabai, jis buvo ten vienintelis! Visi kiti studentų vadovai juokėsi, rodydami į jį ir sakė: „O, Džesai, tu toks juokingas. Mes visi žinome, kad tu nerimtai.“ Džesas pasakė, kad tą akimirką jis tiksliai žinojo, ką turi daryti, ir todėl garsiai pareiškė: „Aš nejuokauju. Aš rimtai!“ Stoję bežadė tylą, po to grupė išsiskirstė, palikdama Džesą vieną stovėti prie medžio. Jis pasijuto nepritapęs, ir ... na taip – pasijuto keistuoliu. Bet jis nebuvo keistas. Jis buvo teisingas. Ir jis buvo nevienas. Tą savaitę daugelis studentų vadovų atėjo pas jį asmeniškai ir sakė, kad tai, ką jis žinojo, jie būtų norėję žinoti prieš keletą metų. Vėliau Džesas sakė: „Tai buvo lengva, kadangi buvau ne tik universiteto, bet ir savo šeimos, Bažnyčios ir Gelbėtojo atstovas.“

Liudijimas, kad Jėzus Kristus yra Gelbėtojas ir Atpirkėjas, padėjo Džesui išlikti tvirtam ir greitai bei teisingai atsakyti į klausimą. Jūs galite įgyti tokį pat pasitikėjimą, jei kasdien meldžiatės, ieškote atsakymų Raštuose ir laikotės įsakymų. Jei nuoširdžiai siekiate gauti liudijimą, per Šventąją Dvasią ateisiantis žinojimas padės jums įveikti iššūkius, atsakys į klausimus ir padės laikytis gyvenimo standartų. Ir jums taip pat bus lengva įsipareigoti būti tvirtoms ir nepajudinamoms visada ir visame, ir visur.

Būti tvirtoms ir nepajudinamoms reiškia būti paklusnioms. Viena priežastis, kodėl jūs esate čia žemėje, yra sužinoti, ar naudosite savo valios laisvę ir darysite „viską, ką Viešpats ... įsakys“ (Abraomo 3:25). Kai kiekvieną savaitę, priimdamos sakramentą, atnaujinate sandoras, jūs pasižadate, kad visuomet atminsite Gelbėtoją ir laikysitės Jo įsakymų. Brangiausia dovana, jūsų kūnas, suteikia jums galimybę naudoti savo valios laisvę ir leisti jūsų tikėjimui ir paklusnumui veikti. Ar kada pastebėjote, kad aršiausiai Šėtonas puola jūsų kūną? Pornografija, nekuklūs rūbai, tatuiruotės, amoralumas, piktnaudžiavimas vaistais, narkomanija – tai vis mėginimai užvaldyti tą brangią dovaną. Tai dovana, kurios Šėtonas negavo. Paklusimas įsakymams ir standartams suteikia galimybę kiekvienai iš jūsų būti tvirtai ir nepajudinamai, apsaugant šias brangias, jūsų valios laisvės ir kūno, dovanas.

Būti tvirtoms ir nepajudinamoms taip pat reiškia, kad jūs turite „veržtis pirmyn, būdamas nepajudinamos dėl Kristaus“ (2 Nefio 31:20). Prieš keletą metų man teko proga bėgti Bostono maratoną. Daug treniravausi ir jaučiau, kad esu pasiruošusi, bet trisdešimt antrajame kilometre yra kalvos. Vietiniai pačią stačiausią ir ilgiausią kalvą vadina *Širdį gniaužiančia kalva*. Kai pasiekiau šį tašką, buvau fiziškai išsekusi. Kalva buvo ilga ir, kadangi buvau naujokė, leidau sau padaryti tai, ko patyręs bėgikas niekada nedarytų – pasidaviau pesimizui. Tai sulėtino mano tempą, tada stengiausi galvoti pozityviai ir įsivaizduoti finišo liniją. Bet, kai tai padariau, staiga suvokiau, kad buvau dideliame mieste, kur tūkstančiai žmonių buvo išsirikiavę palei trasą. Nebuvau suplanavusi, kaip rasiu savo vyrą maratono pabaigoje. Jaučiausi pasimetusi, vieniša, ir pradėjau verksti. Vilkėjau didelius raudonus marškinėlius and kurių priekio didelėmis spausdintinėmis raidėmis buvo užrašyta „Juta“. Kai žiūrovai pamatė, kad verkiu, jie ėmė be perstojo šaukti: „Nesustok, Juta.“ „Neverk, Juta.“ „Tu beveik pasiekei finišą, Juta.“ Bet aš žinojau, kad nepasiekiau, ir buvau pasimetusi. Taip pat žinojau, kad, jei net būčiau sustojusi ir iškritusi iš lenktynių, vis tiek būčiau pasimetusi.

Ar kas nors iš jūsų jautėsi bėgantis į *Širdį gnaiužiančią kalvą* ir jautėsis vienas, nors aplink yra daugybė žmonių, išsirikiavusių palei trasą. Tai aš taip jaučiausi. Tuomet padariau tai, ką kiekviena iš jūsų būtų padariusi, – pradėjau melstis tiesiog maratono trasoje. Sakiau Dangiškajam Tėvui, kad esu viena ir kad esu ant kalvos. Pasakiau Jam, kad netekau drąsos, bijau ir jaučiuosi pasimetusi. Prašiau pagalbos ir stiprybės, kad būčiau tvirta ir baigčiau lenktynes. Tęsiant bėgimą, man į galvą atėjo šie žodžiai:

„Juk aš su tavim, te nebus tau baisu,

Nes Dievas aš tau ir pagalba esu.

Pakelsiu, sustiprinsiu, jeigu reikės,

Ranka visagalė teisuoliui padės.“ (*Giesmės ir vaikų dainos*, „Koks pagrindas tvirtas“, p. 6).

Šis mielas atsakas į mano maldą suteikė man stiprybės tęsti bėgimą, kol kirtau finišo liniją. Ir nepaisant visų mano baimių, mano vyras buvo ten ir viskas buvo gerai.

Tą dieną patyriau daug daugiau nei tik maratoną. Išmokau keletą svarbių pamokų. Visų pirma, niekada nedėvėti didelių raudonų marškinėlių su išspausdintomis raidėmis „Juta“ ant jų. Antra, nesvarbu, kad ir kaip gerai manai esąs pasiruošęs, žinok, kad kelyje yra kalvų. Sužinojau, kad žmonės, esantys tavo kelyje ir džiūgaujantys dėl tavęs, drąsinantys tave, yra svarbūs ir būtini. Tą dieną aš dar kartą sužinojau, kad mes niekada nesame vieni. Mūsų Dangiškasis Tėvas yra tik per maldą nuo mūsų ir Šventoji Dvasia – per šnabždesio atstumą.

Aš liudiju, kad kai esate liudininkės, laikotės įsakymų ir veržiatės pirmyn „būdamos nepajudinamos dėl Kristaus“, jūs niekada nebūsite vienos. Jūs galite pasikliauti palaikančia Gelbėtojo Apmokėjimo galia. Ir aš liudiju, kai statysite ant šio tvirtu pagrindo, tai padės jums tapti kaip Jis – tvirtomis ir nepajudinamomis „visada, visame, ir visur“. Jėzaus Kristaus vardu, amen.